

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.987 van 8 oktober 2003
in de zaak A. 125.113/XIV-11.195.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat N. FONSNY,
 kantoor houdende te 4700 EUPEN,
 Kaperberg 50

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bosnische nationaliteit, op 5 augustus 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 mei 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 19 september 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 september 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HENDRICKX die, loco Advocaat N. FONSNY verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur F. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Bosnisch-Herzegoviense nationaliteit, is in België binnengekomen op 1 mei 2002 en heeft zich op 3 mei 2002 vluchteling verklaard. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoekster gebruik van het Servo-Kroatisch, met behulp van een tolk.

1.2. Op 7 mei 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Verzoekster gaat hiertegen in dringend beroep.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 mei 2002 tot weigering van verblijf luidt als volgt:

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestigt ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.

Steunend op artikel 52 van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is.

U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping noch aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 27 mei 2002 op uw gekozen woonplaats.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993 : artikel 17, par. 2, al.2.).

(...).”.

2. Over de procedure.

Overwegende dat in het verzoekschrift de verzoekende partij vraagt dat als proceduretaal het Duits zou worden gebruikt; dat de verzoekende partij ten tijde van haar vluchtelingenverklaring verklaarde de bijstand van een tolk nodig te vinden; dat de verzoekende partij werd toebedeeld aan de Nederlandse procedure; dat, er bijgevolg, gelet op het bepaalde in artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden ingegaan op het verzoek van de verzoekende partij om de Duitstalige procedure toe te passen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoekster als eerste middel aanvoert :

“ERSTES RECHTSMITTEL: VERSTOSS GEGEN ARTIKEL 30 DER VERFASSUNG UND ARTIKEL 41 § 2 DES GESETZES VOM 18.07.1966 ÜBER DEN SPRACHENGEBRAUCH IM VERWALTUNGSWESEN:

Artikel 30 der Verfassung sieht vor, dass der Sprachengebrauch in Belgien fakultativ ist, wobei dieser nur durch das Gesetz geregelt werden kann.

Artikel 41 § 1 des Gesetzes vom 18.07.1966 im Verwaltungswesen sieht vor, dass die zentrale Dienststelle des belgischen Staates, zu der auch das Innenministerium, Generaldirektor des Ausländeramtes, gehört, für ihre Beziehungen zu den Bürgern diejenige der drei Landessprachen benutzen muss, die diese benutzen.

Die Antragstellerin hat keinesfalls die flämische Sprache gewählt. Die Antragstellerin wohnt in EUPEN, d.h. in einer Gemeinde des deutschsprachigen Gebietes, in der Deutschsprachigen Gemeinschaft Belgiens. Die strittige Entscheidung hätte der Antragstellerin somit in deutscher Sprache zugestellt werden müssen. Eine administrative Entscheidung, die der in EUPEN wohnhaften Antragstellerin in flämischer Sprache übermittelt worden ist, ist nichtig, da sie gegen die oben angeführten gesetzlichen Bestimmungen verstößt (Artikel 58 des Gesetzes über den Sprachengebrauch im Verwaltungswesen)”;.

3.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij werd toebedeeld, wat de afhandeling van haar asielaanvraag betreft, aan de Nederlandstalige procedure, met toepassing van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet; dat deze bepaling een wet is, zoals bedoeld in artikel 30 van de Grondwet, zodat deze grondwetsbepaling niet geschonden is; dat de overige door de verzoekende partij in het middel aangehaalde bepalingen van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het taalgebruik in bestuurszaken in casu niet van toepassing zijn; dat het loutere verblijf in het Duitstalige gebied hierop geen enkele invloed heeft; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert :

“ZWEITES RECHTSMITTEL: VERSTOSS GEGEN DAS GESETZ VOM 28.06.1991 ÜBER DIE FORMELLE BEGRÜNDUNG VON VERWALTUNGSAKTEN UND DAS RECHT AUF EINE GERECHTE VERTEIDIGUNG:

Jeder Mensch hat das Recht, angehört zu werden. Dies geht aus Artikel 6 der römischen Menschenrechtskonvention vom 04.11.1950 hervor.

Der Generalkommissar für Flüchtlinge und Staatenlose hat die Berufung der Antragstellerin abgelehnt mit der Begründung, dass sie einem Brief vom 27.05.2002 keine Folge geleistet hätte. Der Generalkommissar hat keine Sitzung vorgesehen, damit Frau NARGALIC mit Hilfe eines Dolmetschers die Gründe ihres Asylantrags erklären kann.

Frau NARGALIC ist sicher, dass sie keinen Brief des Generalkommissariats Ende Mai oder Anfang Juni 2002 erhalten hat.

Auch - hätte sie diesen Brief erhalten - ist die Antragstellerin der Meinung, dass sie einzig und allein aufgrund eines Missverständnisses diesen Brief nicht beantwortet hat. Selbstverständlich darf ein Missverständnis nicht solche gravierenden Folgen wie die Ablehnung eines Flüchtlingsantrags haben. Frau NARGALIC ist nicht angehört worden.

In seiner Begründung stellt das Generalkommissariat für Flüchtlinge und Staatenlose einfach fest, dass Frau NARGALIC den Brief vom 27.05.2002 nicht beantwortet hat und begründet damit, dass dem Asylantrag nicht stattgegeben wird.

Das Generalkommissariat für Flüchtlinge und Staatenlose führt lapidar Artikel 52 des Gesetzes vom 15.12.1980 an, ohne auf die durch Frau NARGALIC im Vorfeld angeführten Umstände ihrer Flucht aus Bosnien einzugehen.

Somit ist die Entscheidung des Generalkommissariats für Flüchtlinge und Staatenlose nicht begründet.

Selbst wenn es aufgrund des Gesetzes vom 15.12.1980 möglich ist, den Asylantrag wegen Nichtbeantwortung eines Briefes seitens der Antragstellerin abzulehnen, so verstößt dies gegen Artikel 6 der römischen Menschenrechtskonvention vom 4.11.1950, die aufgrund des Vorrangs der internationalen Normen anzuwenden ist.”;

3.2.2.1. Overwegende dat in het tweede middel de verzoekende partij stelt dat artikel 6 van het E.V.R.M. geschonden is en dat de bestreden beslissing op een niet-afdoende wijze werd gemotiveerd;

3.2.2.2. Overwegende dat het ingeroepen artikel 6 van het E.V.R.M. in casu niet van toepassing is; dat betwistingen in verband met de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de erkenning van hun asielrecht buiten de toepassingssfeer van artikel 6 van het E.V.R.M. vallen, omdat de desbetreffende regels een publiekrechtelijk karakter hebben;

3.2.2.3. Overwegende dat, met betrekking tot de materiële motivering van de bestreden beslissing, dient vastgesteld dat het in casu een technische weigeringsbeslissing betreft wegens het niet ingaan op een uitnodiging voor een bijkomend verhoor of het geven van bijkomende inlichtingen, dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 27 mei 2002 werd uitgenodigd, per aangetekend schrijven verzonden aan haar laatst gekozen woonplaats, te 4700 Eupen; dat dit schrijven evenwel nooit werd afgehaald door de verzoekende partij; dat de beslissingnemende overheid er redelijkerwijze mocht van uitgaan dat de verzoekende partij niet langer geïnteresseerd was in haar hangende asielaanvraag en bijgevolg op grond van deze vaststellingen de bestreden beslissing kon nemen; dat de

verzoekende partij nergens poogt aan te tonen dat het haar omwille van een reden van overmacht onmogelijk was om dit schrijven in ontvangst te nemen; dat het tweede middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht oktober tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.